

sygn.akt I ACz 139/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale I Cywilnym

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSA Zofia Kawińska-Szwed

Sędziowie : SA Joanna Kurpierz

SO -del. Ewa Solecka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z protestu T. S.

przeciwko ważności wyborów do Sejmiku Województwa (...), Rady Miejskiej

Miasta (...) oraz Prezydenta Miasta (...)

na skutek zażalenia wnoszącego protest

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Katowicach

z dnia 22 grudnia 2014 r., sygn.akt INs 364/14,

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący na mocy art. 130 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zwrócił protest z powodu nieuzupełnienia w terminie jego braków formalnych, polegających na tym, że nie zostały wskazane personalia i adresy Przewodniczącego lub zastępcy Przewodniczącego Komisji Wyborczych w okręgach I,II,III,IV i V, dane Komisarza Wyborczego i adres delegatury KBW, a ponadto nie złożono odpowiedniej liczby odpisów protestów.

W uzasadnieniu wskazano, że protest wyborczy w pierwszej kolejności musi w swej treści odpowiadać wymogom formalnym przewidzianym dla każdego pisma procesowego (art. 126-128 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.), a zgodnie z art. 511 § k.p.c. wniosek o wszczęcie postępowania (tu protest) winien wskazywać zainteresowanych w sprawie. W ocenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym, skoro zgodnie z art. 393 § 1 kodeksu wyborczego obligatoryjnie uczestnikami postępowania wywołanego wniesieniem protestu są komisarz wyborczy oraz przewodniczący właściwej komisji wyborczej lub jego zastępca, to w myśl art. 126 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c. w związku z art. 511 § 1 k.p.c. i art. 13 § 3 k.p.c. obowiązkiem wnioskodawcy (wnoszącego protest) jest oznaczenie w piśmie zawierającym protest imiona i nazwiska tych osób oraz ich miejsca zamieszkania bądź siedziby. A zatem pismu pozbawionemu oznaczenia uczestników postępowania nie można nadać właściwego biegu, ze względu na brak możliwości dokonania prawidłowego zawiadomienia o postępowaniu w rozumieniu przepisów art. 131 i nast. k.p.c.

Wnoszący protest wniósł zażalenie na to zarządzenie, stwierdzając, że nie był w stanie uzyskać informacji potrzebnych do uzupełnienia braków formalnych protestu. Stwierdzenie zażalenia, iż winno ono być rozpatrzone „jako przywrócenie praw do obrony” skarżącego należy rozumieć jako wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Apelacyjny zważył :

Zażalenie było niezasadne, wobec czego nie mogło odnieść skutku i podlegało oddaleniu.

Przewodniczący w Sądzie Okręgowym dokonał prawidłowej oceny przepisów prawa wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, dotyczących wymogów formalnych jakie winien spełniać protest wyborczy i słusznie wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia tych braków poprzez wskazanie imion, nazwisk oraz adresów Przewodniczącego lub zastępcy Przewodniczącego Komisji Wyborczych w okręgach I,II,III,IV i V, w których to komisjach doszło do zdarzeń uzasadniających w ocenie wnoszącego protest złożenie protestu wyborczego, danych Komisarza Wyborczego i adresu delegatury KBW, a ponadto do złożenia odpowiedniej liczby odpisów protestów.

Analiza treści art. 392 i nast. Kodeksu wyborczego wskazuje jednoznacznie, że objęta tym przepisem regulacja – w zakresie wymogów, jakim winien odpowiadać protest wyborczy – z pewnością nie jest kompletna, z regulacji tej wynika bowiem jedynie, że w proteście tym należy wskazać zarzuty oraz dowody na ich poparcie, zaś ich brak implikuje konieczność pozostawienia tego pisma procesowego bez dalszego biegu. W tej sytuacji, skoro treść tych przepisów prowadzi także do wniosku, że w postępowaniu zainicjowanym protestem wyborczym, obligatoryjnymi uczestnikami jest komisarz wyborczy lub przewodniczący właściwej komisji wyborczej lub jego zastępca, a jednocześnie jak wynika z powyższego brak jest jakiegokolwiek regulacji, która odmiennie normowałaby, aniżeli wynika to z przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, postępowanie sądu w razie braku oznaczenia w proteście wyborczym tych osób oraz ich miejsc zamieszkania, przyjęć trzeba jak uczynił to Przewodniczący w Sądzie Okręgowym, że w zakresie tym zastosowanie znajdują normy objęte Kodeksem postępowania cywilnego, a to art. 126 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 511 § 1 k.p.c i art. 13 k.p.c.

Przede wszystkim wskazać należy, iż skarżący nie neguje w zażaleniu ustalenia Przewodniczącego, iż nie złożył w terminie odpowiedniej liczby odpisów protestu. Skoro zatem okoliczność ta jest bezsporna, to przesądza to już o prawidłowości zaskarżonego zarządzenia. Ustawa nie różnicuje bowiem ważności i skutków prawnych różnych rodzajów braków formalnych pisma procesowego; nieuzupełnienie któregośkolwiek z nich w terminie skutkuje niemożnością nadania pismu biegu i uzasadnia jego zwrot na mocy art. 130§2 kpc.

Zarzuty wnoszącego protest dotyczą innych braków formalnych protestu, do uzupełnienia których został wezwany przez Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym, a mianowicie wskazania personaliów i adresów uczestników postępowania. Według skarżącego, nie jest on w stanie uzyskać takich informacji, wobec czego wezwanie go do ich podania nie powinno mieć miejsca i stanowi naruszenie jego praw . Twierdzeń tych nie można było podzielić.

Po pierwsze, dla wykazania swych racji skarżący powołał się w zażaleniu na to, iż złożył do Delegatury Krajowej Komisji Wyborczej pismo o udostępnienie mu wglądu do dokumentów wyborczych celem pozyskania przedmiotowych informacji i spotkał się z odmową; wskazał, że korespondencja ta znajduje się w aktach niniejszej sprawy. W piśmie z 26 listopada 2014 r. do Krajowego Biura Wyborczego Delegatury K. wnoszący skargę zwrócił się o umożliwienie mu wglądu do kart z przebiegu głosowania w wyborach samorządowych w dniu 16 listopada 2014 r. Komisarz Wyborczy w K. odpowiedziała pismem z 2 grudnia 2014 r., informując T. S., że jego wniosek nie może zostać uwzględniony, gdyż zgodnie z art.79 Kodeksu wyborczego dokumenty z głosowania, w tym karty do głosowania, zostały przekazane w depozyt właściwym podmiotom; są one udostępniane w związku z postępowaniami w sprawach protestów wyborczych oraz na żądanie sądów, prokuratur lub Policji prowadzących postępowania karne (k.11-12,10 akt). Powołanie się skarżącego na jego wniosek z 26 listopada 2014 r. było zatem chybione, gdyż domagał się tam wglądu w całość dokumentów wyborczych, w tym kart do głosowania - i tego dotyczyła odmowa, z którą się spotkał ze strony Komisarza Wyborczego, a nie informacji potrzebnych do uzupełnienia przedmiotowych braków formalnych protestu.

Ponadto, wbrew tym zarzutom skarżącego, już z samej analizy przepisów Kodeksu wyborczego wynika, że skład obwodowej komisji jest informacją powszechnie udostępnianą. Jak bowiem wynika z art. 182 § 10 Kodeksu wyborczego skład tej komisji podaje się niezwłocznie do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty. W świetle tych wywodów nie można uznać chociażby za uprawdopodobnione, że wnoszący skargę opisanych wyżej danych pozyskać nie mógł.

W tych okolicznościach, jak wyżej wskazano, Przewodniczący w Sądzie Okręgowy słusznie dokonał zwrotu złożonego w niniejszej sprawie protestu wyborczego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie.